

УДК338

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПОДІЄВОГО ТУРИЗМУ:
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД**

Марта ГРИНІВ

магістрантка

Науковий керівник: Володимир ХУДОБА

канд. геогр. наук, доцент кафедри туризму

Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)

Туризм суттєво впливає на сектори економіки держави. А саме: транспорт, сільське господарство, торгівля, виробництво товарів, будівництво та зв'язок. Хоча туризм вважається одним із перспективних напрямків соціально-економічного розвитку держави та міст. У сьогоденних реаліях ми повинні навчитись розвивати сферу туризму опираючись на сам перед на безпеку туриста.

Мета дослідження полягає у виявленні нових шляхів розвитку туризму опираючись на національний та міжнародний досвід.

Подієвий туризм є однією з галузей, яка зумовила підвищений попит серед споживачів. З роками кількість охочих відвідувачів, котрі б відвідували ці заходи зростає і цим самим виникає необхідність у створенні та розвитку модернізованої інфраструктури, у вивченні попиту та цільової аудиторії. Впроваджуючи подієвий туризм в Україні це сприятиме підвищенню економічного рівня, а також розвитку туризму та туристичних потоків [2]. Хоча подієвий туризм – молодий напрям туризму як в Україні, так і у світі, а його головною перевагою є інтерес споживача до відвідування: музичних, спортивних, розважальних та інших подій, а також приймання участі у них. Можна вважати, що подієвий туризм вражає своєю насиченістю програми, яскравістю і та на сам перед атмосферою свята. А втім унікальність подієвих турів поєднує в собі чимало чинників: рекреацію, відпочинок та розваги і все це одночасно.

Опираючись на зарубіжний досвід, розвиток подієвого туризму щорічно збільшується, зростає популярність турів вихідного дня, а також перевага віддається активній формі відпочинку. Так у Відні лише завдяки податкам подієвий туризм приносить у бюджет 36 млн. євро в рік, у США, який є одним із лідерів з цієї галузі ВВП складає 115 млрд доларів. Події формують імідж території, підвищують туристичну привабливість, створюють впізнаність місця. Лідерами подієвого туризму є: США, Італія, Франція, Південна Корея, Великобританія. Одним із яскравих прикладів подієвого туризму, можна відзначити карнавал в Ріо-де-Жанейро, про який відомо на всіх континентах. Цей карнавал гідно тримається в топі серед найбільш відвідуваних світових подій. Бразильський карнавал збирає 700 тис. гостей. Витрати становлять 5,5 млн. доларів. А от прибуток перевищує 150 млн. доларів.

Хоча країни Західної Європи і пропонують чимало різноманітних культурних, релігійних, спортивних подій та залучають мандрівників з усього світу. Уміння організовувати саму подію, високі гарантії безпеки, толерантність, стабільність та швидке подолання кордонів між країнами, все це є перспективою розвитку для подієвого туризму [1]. Так, в Україні є над чим працювати, щоб країна розвивалась і змогла бути одним із лідерів у цій галузі. Це на самперед безпека, бо без відчуття захищеності, турист не зможе цілком і повністю поринути у подію, захопитись нею. Також, потрібно реалізувати спрощену процедуру перетину кордонів і безумовно необхідно краще організовувати саму подію. Якби такі заходи відбувались частіше і були регулярними, охочих відвідувати фестиваль чи подію побільшало.

Проаналізувавши вище сказане, можна дійти висновку, що подальшого розвитку подієвого туризму в Україні необхідно приділити увагу, таким чинникам:

- провести консультації, для підготовки заходів та розробити стратегію для подальшого розвитку;
- розробити програми розвитку в'їзного та внутрішнього туризму, підготувати регіони;

- забезпечити швидке інформування в разі тривоги;
- створити механізми відшкодування коштів;
- залучати інвесторів;
- сприяти покращенню сховищ у разі небезпеки.

Список використаних джерел:

1. Голод А. П., Федоришина Л. М. Соціальні проблеми організації міжнародного в'їзного туризму в Україні. Сталий розвиток економіки. 2019. № 1(42). С. 115-121.

2. Олійник В.В., Шикіна О.В. Сучасний стан та перспективи розвитку подієвого туризму на території України м. Миколаїв, Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського Випуск 12. 2016. - С460-463